

El dia que Cambra d'Ase ho va tenir tot

Un divendres 23 de gener de neu pols, tot obert i pistes per carvejar a tot l'ample

Un divendres 23 de gener de neu pols, tot obert i pistes per carvejar a tot l'ample Autor/a: *Diaridelaneu.cat*

La jornada d'ahir divendres 23 de gener a Cambra d'Ase va reunir tots els ingredients d'un gran dia d'esquí: neu pols seca, sol guanyant protagonisme amb el pas de les hores i poca gent a pistes. Un escenari hivernal de primera línia, fotogrènic com pocs, ideal per a captures i vídeos, tal com ho demostren les fotografies i [vídeo](#) que acompanyen la crònica. A cada viratge s'aixecava una pols fina i brillant que, més que blanca i amb uns rajos de sol en paral·lel, li donaven una tonalitat que acabava semblant or en pols aixecant-se cel amunt a cada pista.

Gaudint com mai de la pista le Record (Foto: IST).

Les persones, les empreses, els països... Tots tenim dies que recordarem molt de temps: per motius històrics, per celebracions, per emocions o per què han passat coses transcendents. La unió de les estacions de **Sant Pere dels Forcats** i **Eina** en un sol domini, el de l'espai Cambra d'Ase, el 9 de novembre de 1989, coincidint en el mateix dia que queia el mur de Berlín, també és un d'aquells dies que formarà part per sempre més de la seva història. N'hi ha d'altres. Com el dia que es posava en marxa el telecadira desembragable El Molí o els dies 28 i 29 de gener de 2017, quan va acollir la Copa del Món d'Skimo. I ahir, 23 de gener, també és un dia que serà recordat.

La crònica d'un dia èpic

El divendres 23 de gener va començar amb un aire ben hivernal: cel ennuvolat, boires enganxades a les parts altes i una fredor que et feia notar que l'hivern era ben viu. Amb el pas de les hores, però, el sol va anar guanyant terreny i va acabar imposant-se, tot i que el vent també va fer acte de presència a les zones culminals del domini.

L'estació presentava un comunicat de neu idíl·lic: **neu pols i tot obert**. O com es diu a França, '**conditions exceptionnelles**'. I no exagerava gens. Va ser una jornada immillorable per gaudir de les pistes, amb poca afluència de gent i la possibilitat de traçar-les de banda a banda, amb aquella sensació de llibertat que només donen els grans dies d'esquí.

Amb els arbres encara carregats de la nevada de dos dies abans, el paisatge era simplement espectacular. Les imatges et transportaven a escenaris propis de grans serralades del món o fins i tot de països nòrdics. I, tanmateix, érem a Cambra d'Ase, a cavall del Conflent i l'Alta Cerdanya. Tot plegat amb l'al·licient afegit —sempre especial— de poder intuir el mar des de les parts més altes del domini. Ahir, això sí, el Mediterrani només es deixava endevinar, ja que les nuvolades baixes en dificultaven la visió.

Les pistes llüïen un aspecte impecable: ben trepitjades i perfectament pentinades, a excepció de les negres, que habitualment no es preparen amb màquina trepitjaneus. Malgrat això, la qualitat de la neu era tan bona, tan noble i tan fàcil, que pràcticament qualsevol esquiador s'hauria atrevit a baixar per les negres de l'estació.

En definitiva, un d'aquells dies rodons que queden a la memòria: neu excel·lent, paisatge de postal i el privilegi de viure un hivern autèntic en una estació amb caràcter propi. I un detall que ahir va fer la nostra visita especial, única: a cada viratge la neu pols s'aixecava sola, cel amunt. Si et giraves i miraves enrere, amb el sol il·luminat els núvols de pols seca, de milers de petits vidres de gel, els hi acabava donant una tonalitat un punt groguenca que, intuïtivament, et feia pensar que allò no era una neu pols normal, era una neu pols que sembla or en pols.

Imatges que només es donen en determinades circumstàncies: determinada orientació del sol, aire sec, nítid i una neu pols tant fina que flota i dona voltes a l'aire.

En resum, una dia 10 per una **Cambra d'Ase** amb **neu pols i tot obert**. I quan titulem **El dia que Cambra d'Ase ho va tenir tot** és perquè, efectivament, mentre preparàvem el guió de la nostra jornada es dona la casualitat que no hi va faltar l'apunt històric per recordar aquell 9 de novembre de 1989, una data èpica que, ara i en aquestes fotografies i vídeos, s'acompanya d'una un dia d'esquí èpic, històric.